

Jeg har set nogen påstå, at charteret er et skridt imod en fælles EU-forfatning. Det er efter min mening ikke rigtigt. Charteret vil styrke den fælles europæiske opfattelse af det helt centrale spørgsmål: Hvordan har vi indrettet os i Europa med hensyn til grundrettighederne? Det er positivt. Det er i alles interesse, at borgerne kan forvente, at EU-institutionerne udøver deres beføjelser i overensstemmelse med et sæt nedskrevne fundamentale grundrettigheder.

I forhold til EF-Domstolen vil charteret samtidig styrke retssikkerheden. Domstolen får en politisk rettesnor for, hvilke rettigheder medlemsstaterne anser for at være grundlæggende.

Jeg har noteret mig, at der er nogle, der har den opfattelse, at charteret kan misbruges til at definere et bestemt politisk værdigrundlag for EU, et grundlag, som de enkelte medlemslande skal måles på. Det er forkert. Charterets indhold er de fundamentale grundrettigheder. De er ikke udtryk for en bestemt partimæssig eller politisk grundholdning; de hviler på universelt accepterede værdier. Det er det værdigrundlag, vi ønsker skal gælde for EU's institutioner, og som vi selv sagt uden betænkeligheder kan tilslutte os.

Jeg synes også, man skal fremhæve den signalværdi, som charteret repræsenterer. Det gælder både indadtil i Unionen, og det gælder også i EU's forhold til tredjelande, ikke mindst kandidatlandene. Charteret vil være med til at understrege over for borgerne, at EU jo ikke kun drejer sig om fri bevægelighed af varer og kapital, men at EU også repræsenterer et menneskeligt ansigt, der giver sig udtryk i den enkeltes dagligdag. EU skal i sit virke leve op til normer, som borgerne kan føle sig trygge ved.

Charteret sender et signal til kandidatlandene. Vi gør det klart, at EU-samarbejdet bygger på et fundamentalt princip om et højt beskyttelsesniveau for det enkelte individ og for grupper af individer.

I forhold til tredjelande vil charteret være et signal om den vægt, EU tillægger menneskerettighedsbeskyttelsen. I forvejen står menneskerettighederne centralt i EU's relationer til tredjelande. Charteret vil yderligere styrke EU's profil på menneskerettighedsområdet.

Regeringen finder, at Danmark med vores synspunkter på menneskerettigheder bør gå konstruktivt ind i arbejdet med charteret. Det ligger i forlængelse af den vægt, vi tillægger menneskerettighederne i vores politik i andre

sammenhænge, i FN, i Europarådet, OSCE, WTO, ILO og i vores udviklingspolitik.

Et par ord om det videre forløb. Arbejdet er som sagt i en tidlig fase. Størsteparten af det egentlige arbejde udestår endnu. Danmark vil arbejde for, at der er overensstemmelse mellem charteret og de konventioner og forpligtelser, som Danmark i øvrigt er bundet af, ikke mindst selvfølgelig den europæiske menneskerettighedskonvention.

Vi vil også arbejde for at sikre, at charteret respekterer de særlige forhold og de arbejds-markedsmæssige og sociale rettigheder, der kendetegner den danske model på arbejdsmarkedet. Det må tydeliggøres, at de dertil knyttede rettigheder hviler på traditioner og forskellig praksis i de enkelte lande.

Vi vil som sagt arbejde for, at der ikke ændres på kompetenceforholdene mellem EU og medlemslandene, og vi kan allerede nu konstatere, at disse synspunkter står vi langt fra alene med.

Arbejdet med charteret foregår i sit selvstændige spor og er ikke en del af forhandlingerne om regeringskonferencen. Regeringen arbejder for, at charteret bliver et politisk dokument. Alene den korte tidsramme, der er sat for udarbejdelsen af charteret, taler for et politisk dokument og også ønsket om, at det skal være et politisk dokument, der er i fuld overensstemmelse med mandatet fra Det Europæiske Råd i Köln.

Vi er opmærksomme på, at flere lande ønsker en traktatfæstelse af de grundlæggende rettigheder; det er for tidligt at vurdere, om det vil ske på et tidspunkt. Meget vil selvsagt her afhænge af formen og indholdet af charteret, og jeg vil i den anledning da i øvrigt minde om, at Danmark under den seneste regeringskonference var klar til at overveje en indskrivning af de grundlæggende rettigheder i Traktatens indledning i selve præambelen. Det fremgår af forhandlingsgrundlaget fra 1995, som jo blev bekræftet her i Folketinget.

Men så langt er vi ikke endnu. Om vi når dertil, er for tidligt at sige. Indtil videre arbejder vi for at sikre, at charteret får et indhold, der klart og tydeligt understreger den vægt, de grundlæggende rettigheder bør have i hele Europa.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom på, at Erling Olsen og Folketingets to medlemmer af Charterudvalget i februar holdt den første høring om charteret med deltagelse af en bred kreds af